

Fővárosi Ítéltábla Pf. 21.316/2018/4.

Polgári ügyben hozott határozat

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.316/2018/4.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kondorosi Mátyás Ferenc ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a jogtanácsos neve által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. szeptember 26. napján kelt 27.P.20.238/2017/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a felperest perköltség megfizetésre kötelező rendelkezését mellőzi, továbbá a felperes által fizetendő eljárási illeték összegét 30.000 (Harmincezer) forintra mérsékli, míg a Magyar Állam által viselendő eljárási illeték összegét 30.000 (Harmicezer) forintra felemeli.

A felek a másodfokú eljárás során felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy 7.500 (Hétezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

A le nem rótt 7.500 (Hétezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogszabályban megállapított határidőben történő döntéshez való jogát; továbbá az alperes többszörös határidőt túllépő késedelmes intézkedésének elmulasztásával megsértette a családhoz való jogát, amelynek következtében sérült az emberi méltósága, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való joga. Mindezek alapján kérte az alperes további jogsértéstől történő eltiltását, és 1.000.000 forint összegű sérelem díj megfizetésére kötelezését.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.996/2016/4-II. számú, 2017. január 10. napján kelt végzésével a Budapest Környéki Törvényszék 2016. május 24. napján kelt 27.P.20.527/2015/16. számú, a felperes keresetét egészében elutasító ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A felperes fellebbezési költségét 25.000 forint + áfa összegben, míg az alperes fellebbezési költségét 25.000 forintban állapította meg.

Az elsőfokú bíróság - a hatályon kívül helyezést követően megismételt új eljárásban - ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a felperesnek 2014. március 15. napjától a 2016. szeptember 27. napjáig előterjesztett végrehajtási kérelmei ügyében csupán részben és késedelmesen intézkedett és az elsőfokú eljárást észszerű határidőn belül nem fejezte be,

megsértette a felperes családi- és a magánélethez való jogát, valamint emberi méltóságát. Egyúttal az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg felperesnek 300.000 forint sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 65.000 forint rész-perköltséget, míg külön felhívásra az államnak 42.000 forint kereseti illetéket azzal, hogy a fennmaradó 18.000 forint kereseti illetéket az állam viseli. A perköltség és az eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezések indokolása szerint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése alapján az alperes részleges pernyertességére figyelemmel, a pernyertesség, pervesztesség arányának, valamint a peres felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet perköltséget megállapító rendelkezésének megváltoztatását, és az alperes 45.000 forint rész-perköltség megfizetésére, továbbá másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Fellebbezése indoklásában előadta, hogy a keresetét elutasító elsőfokú határozattal szemben benyújtott eredményes fellebbezése folytán teljes egészében pernyertes lett, ezért a másodfokú eljárásban felmerült 40.000 forint igazolt perköltsége megfizetésére - a keresetét elutasító elsőfokú határozatot hatályon kívül helyező végzés folytán - mindenképpen az alperest kell kötelezni.

Előadta, hogy bár személyesen járt el az elsőfokú eljárásban, bruttó 152.400 forint ügyvédi költsége merült fel. Az elsőfokú eljárásban a pernyertesség és pervesztesség aránya a felek között közel azonos volt, illetve inkább a javára állapítható meg 9/7 arányú pernyertesség. Ennek indokaként kifejtette, hogy az alperes jogsértő magatartásának megállapítása és a felróhatóságtól független szankciók megállapítása körében teljes egészében pernyertes lett, amelynek alapján pervesztessége nem állapítható meg akkor sem, ha 1.000.000 forint összegű sérelemdíj igényéből csak 300.000 forint összeget állapított meg az elsőfokú bíróság mérlegelése folytán. E vonatkozásban hivatkozott továbbá a Pp. 81. § (2) bekezdésére, mely szerint az alperest akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak. Figyelemmel a BDT 2017.3689. számú és az EBH 1999.94. számú eseti döntésekben kifejtettekre nem tekinthető eltúlzottnak az a sérelemdíj igénye, amelyben a bíróság a követelt összeg 30%-át ítélte csak meg a javára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a megtámadott ítélet rendelkezéseinek helybenhagyását kérte arra alapítottan, hogy az elsőfokú bíróság ítélete helyesen állapította meg az alperes 70%-os mértékű pernyertességét, és erre tekintettel helyesek az ítélet perköltség viseléséről szóló rendelkezései is. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében a felperes fellebbezési költségét 25.000 forint + áfa összegben állapította meg, így a fellebbezésben számított, ennél magasabb 40.000 forint összeg nem állapítható meg a felperes javára. Előadta, hogy a pernyertesség, pervesztesség felperes által állított arányára tekintettel sem állapítható meg, hogy a 65.000 forint összegű rész-perköltség igényét a felperes mire alapította, azt milyen számítás alapján igényelte. Hivatkozott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *d*) pontjára és 3. § (4) bekezdésére, mely szerint a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a munkadíj az alapeljárás legfeljebb 50%-a lehet.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokon hozott határozatot kizárólag a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően.

Az elsőfokú bíróságnak a pernyertesség, pervesztesség 70-30%-os, alperes javára történő megállapításával és az erre alapított döntésével a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az első fokon hozott határozatot - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - részben megváltoztatta.

A perben a felperes keresetében egyrészt az alperes sérelmezett magatartása jogellenességének megállapítása, másfelől a jogsérelme orvoslása körében egyéb objektív és a szubjektív szankciók iránti igényét együttesen érvényesítette. A pertárgyérték meghatározása szempontjából a felperes keresete egységesnek minősült a Pp. 24. §-a, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban Itv.) 39. § (1) bekezdése alapján. A pertárgy értékét és így az eljárási illeték mértékét a felperes által követelt 1.000.000 forint összegű sérelemdíj alapján kellett számítani. E körben az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, azonban a pernyertesség és pervesztesség arányát nem kizárólag a szubjektív szankcióként érvényesített marasztalásra irányuló kereseti kérelem alapján szükséges megállapítani.

A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a pernyertesség, pervesztesség arányánál a személyiségi jog megsértésének megállapítása és az egyéb objektív szankciók alkalmazása iránti keresetnek eredményességét is figyelembe kell venni. A másodfokú bíróság mindezen körülményeket a pernyertességi arány meghatározásánál mérlegelési körébe vonta, és azt a fellebbezési érvelést osztotta, mely szerint a pernyertesség, pervesztesség aránya közel azonos volt. A felróhatóságtól független szankciók tekintetében egészében lett pernyertes a felperes, míg a szubjektív szankció vonatkozásban az alperes lett 70%-ban pernyertes. Mindezen körülmények együttes mérlegelése alapján a pernyertesség és a pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között számottevő különbség nincs, ezért indokolt a Pp. 81. § (1) bekezdés második fordulatának alkalmazása.

A felperes fellebbezésével kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a korábbi hatályon kívül helyező végzésben a másodfokú bíróság a fellebbezési költségeket megállapította, azok nem illetik feltétlenül a peres feleket. Azok viseléséről a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján az eljárást befejező határozatban kell rendelkeznie az elsőfokú bíróságnak. A jelen perben alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, ezen korábbi költségeiket is a felek maguk viselik.

Nem találta alkalmazhatónak a perbeli esetben a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 82. § (2) bekezdésében foglalt speciális perköltségviselési szabályt. Ezen jogszabályhely értelmében az ellenfelet (alperest) akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan túlzottnak. Azt, hogy a bírói mérlegelésen alapuló igényérvényesítés körében mikor és milyen mérték esetén eltúlzott, erre vonatkozó jogi norma hiányában, esetről esetre kell vizsgálnia a bíróságnak. A perbeli eset körülményeinek mérlegelése alapján a felperes által igényelt 1.000.000 forint összegű sérelemdíj - nyilvánvalóan - eltúlzott összegű volt. A megítélt 300.000 forint többszöröse volt a felperes sérelemdíj követelése, így nem volt indokolt ezen méltányossági lehetőség alkalmazása.

A pernyertesség-pervesztesség eltérően megállapított aránya folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes által viselendő eljárási illeték összegében is megváltoztatta a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

A felperesek fellebbezése részben, 65.000 forint összegben volt alapos, míg 45.000 forint összegben volt eredménytelen. A másodfokú eljárás során, a fellebbezéssel érintett részben, a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nem volt számottevő különbség. A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján akként határozott, hogy a felek maguk viselik másodfokú költségeiket is a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, és mellőzte az elsőfokú bíróságnak a felperest az alperes javára kötelező perköltség megfizetésére vonatkozó marasztalását is a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján le nem rótt, és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján megállapított 15.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a felek egyenlő arányban voltak kötelesek viselni a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján. A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárási

illeték fele összegének megfizetésére kötelezte a felperest, míg az alperes teljes személyes illetékmentessége folytán, az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja és 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a rendelkező részben írtak szerint határozott a Magyar Állam által viselt illetékről.

Budapest, 2018. február 7.

. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k. Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.

előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő